अथ वा स्थितिरियं दुर्जनानां ।

प्राक् पादयोः पतति खादति पृष्ठमांसं कर्णे कलं किमपि रौति शनैर्विचित्रं ।
छिद्रं निरूप्य सहसा प्रविशत्यशङ्कः सर्वं खलस्य चरितं मसकः करोति ॥७६॥

तथा च । दुर्जनः प्रियवादी च नैतद्विश्वासकारणं ।
5 मधु तिष्ठति जिह्वाग्रे हृदि हालाहलं विषं ॥ ७७ ॥

अथ प्रभाते क्षेत्रपतिर्लगुडहस्तस्तं प्रदेशमागच्छन् काकेनावलोकितः । तमालोक्य काकेनोक्तं । मित्र त्वमात्मानं मृतवत् संदर्श्य वातेनोदरं पूरयित्वा पादान् स्तब्धीकृत्य तिष्ठ । यदाहं शब्दं करोमि तदा त्वमुत्थाय सत्वरमपसरिष्यसि । मृगस्तथैव काकवचनेन स्थितः । ततः क्षेत्रपतिना हर्षोत्फुल्ललोचनेन तथाविधो मृग आलोकितः । आः स्वयं मृतोऽयं । इत्युक्त्वा मृगं बन्धनान्मोचयित्वा पाशान् संगृहीतुं सयत्नो बभूव । ततः काकशब्दं श्रुत्वा मृगः सत्वरमुत्थाय पलायितः । तमुद्दिश्य क्षेत्रपतिना लगुडः प्रक्षिप्तः । तेन प्रहारेण शृगालो हतः । तथा चोक्तं ।

त्रिभिर्वर्षैस्त्रिभिर्मासैस्त्रिभिः पक्षैस्त्रिभिर्दिनैः ।
15 अत्युत्कटैः पापपुण्यैरिहैव फलमश्नुते ॥ ७८ ॥

अतोऽहं ब्रवीमि भद्यभक्षकयोः प्रीतिरित्यादि । काकः पुनराह ।

भक्षितेनापि भवता नाहारो मम पुष्कलः ।
त्वयि जीवति जीवामि चित्रग्रीव इवानघः ॥ ७९ ॥

अन्यच्च । तिरश्चामपि विश्वासो दृष्टः पुण्यैककर्मणां ।
20 सतां हि साधुशीलत्वात् त्वच्चित्रग्रीवयोरिव ॥ ८० ॥

किं च । साधोः परुषितस्यापि मनो नायाति विक्रियां ।
न हि तापयितुं शक्यं सागराम्भस्तृणोल्कया ॥ ८१ ॥